

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/384/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814211962
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Soga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7814211962.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Sogu a sudcov JUDr. Moniky Koščovej a JUDr. Dany Ferkovej, v právnej veci žalobcu: AB 1 B.V., reg. č. 560 07 043 so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, 1077XX, Holandské kráľovstvo, zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o. proti žalovanej: U. P., nar. XX.XX.XXXX bytom O. XXX, XXX XX E. v konaní o zaplatenie 539,00 eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 03.03.2015 sp. zn. 6C/125/2015-56 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutej časti, t. j. vo výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a vo výroku o trovách konania.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Rožňava (ďalej iba „súd prvého stupňa“) rozsudkom sp. zn. 6C/125/2015-56 zo dňa 03.03.2015 rozhodol tak, že zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 50,10 eur s 8,15% ročným úrokom z omeškania zo sumy 50,10 eur od 07.09.2014 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku, a preto jej v tejto časti vyhovel. V prevyšujúcej časti bolo potrebné žalobu zamietnuť z dôvodu nedodržania ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

S poukazom na ust. § 52 ods. 1, § 52 ods. 3, § 52 ods. 4, § 53 ods. 1 prvá veta, § 53 ods. 5, § 54 ods. 1, § 54 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka a § 1 ods. 2, § 9 zákona č. 129/2010 Z.z., znenie ktorých citoval, dospel k záveru, že úverová zmluva zo dňa 14.11.2011 uzavretá medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení a neriadi sa režimom Obchodného zákonníka. Súd zistil, že úverová zmluva zo dňa 14.11.2011 je v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko neobsahuje všetky náležitosti vyžadované citovaným ustanovením, t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Uviedol, že v zmluve bola uvedená mesačná splátka sumou 20,12 eur a je tam uvedený počet splátok 54 s termínom splatnosti prvej splátky dňa 14.12.2011 a nasledujúcich splátok vždy 14. deň v kalendárnom mesiaci, pričom bolo uvedené, že poplatok za vedenie účtu vo výške 0,0 eur, avšak z uvedeného nevyplýva, aká je výška splátok istiny, aká je výška splátok úrokov a výška splátok ďalších poplatkov. Žalobca totiž do úverovej zmluvy uviedol celkovú splátku, z ktorej nie je možné zistiť jednotlivé zložky.

Súd považoval neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov za neprijateľnú podmienku, ako to má na mysli ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. k/ považoval úver za bezúročný a bez poplatkov. Výrok o náhrade trov konania oprel o ust. § 142 ods. 2 O.s.p., nakoľko v prejednávanej veci úspech žalobcu a úspech žalovanej boli v približne rovnakej výške, súd nepriznal náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov.

Proti rozsudku vo výroku, ktorým súd žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca.

Odvolanie odôvodnil ust. § 205 ods. 2 písm. d/, § 205 ods. 2 písm. f/, § 205 ods. 2 písm. a/ v spojitosti s § 221 ods. 1 písm. h/ a f/ a § 205 ods. 2 písm. e/ O.s.p. V odvolaní poukázal na to, že ak súd prvého stupňa zistil, že úverová zmluva zo dňa 14.11.2011 je v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko neobsahuje všetky náležitosti vyžadované citovaným ustanovením, t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, ďalej ak súd považoval neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov za neprijateľnú podmienku, ako to má na mysli ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a navyše, ak súd poukázal na ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2, okrem iných aj písm. k/, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, tak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedený záver považuje za nesprávne právne posúdenie veci. Uviedol, že súd prvého stupňa pochybil pri zohľadňovaní právnych noriem relevantných pre prípad, a to konkrétne ustanovenie Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, kde čl. 10 ods. 2 písm. h/ - Informácie, ktoré má obsahovať zmluva o úvere uvádza, že zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa (podľa Prílohy 1 k predmetnému zákonu 129/2010 Z.z. predstavuje prebraný právne záväzný akt EÚ). Uviedol, že podľa tabuľky zhody k Smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES je čl. 10 ods. 2 písm. h/ Smernice bežnou a úplnou transpozíciou (bez možnosti voľby) § 9 ods. 2 písm. k/ zákona, t.j. výška, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa sa rovná výške, počtu a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Uviedol, že nezohľadnenie a nevyrovnanie sa s relevantnou právnou normou aplikovateľnou na konkrétny prípad Ústavný súd SR nazýva nielen zjavnou neodôvodnenosťou súdneho rozhodnutia, ale aj arbitrárnosťou súdneho rozhodnutia. Poukázal na to, že ak v zmluve je uvedený počet splátok 54, výška mesačnej splátky 20,12 eur, dátum prvej splátky 14.12.2011 a úhrada nasledujúcich splátok vždy do 14. dňa v kalendárnom mesiaci, spĺňa náležitosti vyžadované zákonom. Žalobca zastáva názor, že súd prvého stupňa odvodzuje svoje rozhodnutie od formalistického znenia strohých zákonných noriem bez eurokomformného výkladu práva. Na svoju podporu na porovnanie uviedol ekvivalent právneho poriadku Českej republiky.

Ďalej uviedol, že na základe zisteného stavu súd v § 11 ods. 1 písm. a/ predmetného zákona zle vyvodil sankciu, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1. Poukázal na to, že aby súd mohol považovať zmluvu za takú, ktorá neobsahuje obsahové náležitosti vyžadované zákonom, museli by byť v rovine hmotného práva akumulatívne splnené podmienky dané spojkou a, t.j. že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. Písomná forma právneho úkonu nikdy nebola spochybnená ako jedna z nevyhnutných podmienok takejto zákonnej sankcie bezodplatnosti. Uviedol, že súd prvého stupňa spojku a vykladá bez akéhokoľvek odôvodnenia vo význame spojky alebo, čím do veľkej miery zmenil dosah tohto ustanovenia a navyše ani tento svoj pozmeňujúci výklad žiadnym spôsobom nezdôvodnil v predmetnom rozsudku. Uviedol, že zastáva právny názor, že predmetné odôvodnenie rozsudku neobsahuje náležitosti tak, ako sú uvedené v § 157 ods. 2 O.s.p. a tým mu bola ako účastníkovi konania postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Uviedol, že obsah práva

na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatnení. Obsahom tohto práva je irelevantné konanie súdov a iných orgánov SR, ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami porušuje ústavné princípy.

Ďalej poukázal na to, že postupom súdu sa mu odňala možnosť konať pred súdom, keďže s ohľadom na nedodržanie § 157 ods. 2 O.s.p. je žalobcovi znemožnené pripraviť adekvátnu procesnú obranu v odvolacom konaní s ohľadom na absenciu jasnej argumentačnej línie pre zamietnutie časti žalobného návrhu konajúcim súdom. Uviedol, že ak konajúci súd subsumoval svoje skutkové zistenia o údajnom neuvedení výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov pod hmotnoprávne ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka s ohľadom na uvedenú kumuláciu ustanovení, ktorými súd posudzoval hmotnoprávny úkon sa účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom. Uviedol, že zastáva právny názor, že na túto okolnosť (súd považoval neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov za neprijateľnú podmienku ako to má na mysli ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka) nie je možné ex lege aplikovať ust. § 53 Občianskeho zákonníka. Žalobca má za to, že údaje o výške splátok istiny, úrokov a poplatkov sa v tomto prípade pojmovo zhodujú s cenou plnenia a predmetom plnenia, a teda nie je ich možné ex lege považovať za neprijateľnú podmienku.

Z uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby odvolací súd predmetný rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, eventuálne navrhol, aby odvolací súd zmenil predmetný rozsudok tak, že predmetnej žalobe v celom rozsahu vyhovie a priznáva náhradu trov konania k rukám žalobcu.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu proti rozsudku bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti rozsudku nie je dôvodné.

Výrok rozsudku, ktorým súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 50,10 eur s 8,15% ročným úrokom z omeškania zo sumy 50,10 eur od 07.09.2014 do zaplatenia nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 2, 3 O.s.p.), preto v odvolacom konaní nebol preskúmaný.

Rozsudok je v napadnutom výroku vecne správny, preto ho odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 16.12.2015 o 9.20 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 227/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 08.12.2015 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p.

Žalobca podľa obsahu odvolania namieta odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p., teda že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f/, h/, ust. § 205 ods. 2 písm. b, O.s.p., teda, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ust. § 205 ods. 2 písm. d, O.s.p., teda že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ust. §205 ods. 2 písm. f/, O.s.p., teda že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov účastníci konania ani nenavrhl, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil, preto odvolací súd jeho rozsudok v napadutej časti ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Vecne správne, podrobné a presvedčivé sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Ani odvolacie námietky žalobcu nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého rozsudku.

Pokiaľ ide o namietané procesné pochybenia súdu prvého stupňa, odvolací súd udáva nasledovné:

Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že pokiaľ žalobca v odvolaní namietal postup súdu z hľadiska porušenia procesno-právnych predpisov, nie je jeho odvolanie dôvodné.

Rozsudok súdu prvého stupňa obsahuje dôkazy, o ktoré súd oprel svoje skutkové zistenia, úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov a skutočnosti, ktoré mal za preukázané, ako aj právne posúdenie zisteného skutkového stavu podľa príslušných zákonných ustanovení. Súd prvého stupňa taktiež vysvetlil akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Napadnuté rozhodnutie preto netrpí takou vadou konania, ktorá by mala za následok zrušenie rozhodnutia prvostupňového súdu (§ 157 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd nezistil, že by postupom prvostupňového súdu či už v konaní alebo rozhodnutím sa účastníkovi konania - žalobcovi odňala možnosť konať pred súdom z dôvodov ním v odvolaní uvedených.

Odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR 7ECdo/3/2013 z 21.10.2013, kde najvyšší súd riešiac dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v exekúcii poukázal na obsah práva na spravodlivý proces so zreteľom na čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, lebo do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov a rovnako neznamená ani to, aby účastník konania bol pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (porovnaj I. ÚS 50/04). Do obsahu tohto práva nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhovaného spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (ústavný súd v rozhodnutí I. ÚS 97/97). K odňatiu možnosti žalobcu pred súdom konať a k porušeniu práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky podľa názoru odvolacieho súdu nedošlo.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. b/ O. s. p. je daný vtedy, ak konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod § 221 ods. 1, ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejaviť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

V prejednávanej veci tento odvolací dôvod nie je daný, pretože žalobca v odvolaní ani neuviedol v čom vidí inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p. spočívajúci v nesprávnom skutkovom zistení sa týka skutkových zistení, na základe ktorých súd posúdil vec po právnej stránke a ktoré sú nesprávne v tom zmysle, že nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 132 až 135 O.s.p. a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré sú založené na chybnom hodnotení dôkazov.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Neprávnym právnym posúdením (odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.) je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil na správne zistený skutkový stav nesprávny právny predpis, alebo aplikoval správny právny predpis ale ho nesprávne vyložil prípadne

vtedy, ak z preukázaných skutočností vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov.

Odvolačný súd dospel k záveru, že ani tieto namietané odvolacie dôvody nie sú dané. Žalobca v odvolaní vytýkal súdu prvého stupňa, že nesprávne vyložil ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/, zák. č. 129/2010 Zz, ak nepovažoval znenie zmluvy ohľadne výšky, počtu a frekvencie splátok spotrebiteľa za totožné s výškou, počtom a termínmi splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo považuje za nesprávne právne posúdenie veci.

Ust. § 9 ods. 2 písm. k/, zák. č. 129/2010 Zz v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Odvolačný súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že predmetná zmluva nespĺňala tieto náležitosti, ak v zmluve bolo uvedené výška, počet a frekvencia splátok. Predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, pričom spotrebiteľ ako slabšia zmluvná strana má právo na zvýšenú ochranu. Ak zákon výslovne vyžaduje, aby zmluva obsahovala výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nemožno sa stotožniť s výkladom žalobcu, že je potrebné prihliadať na tabuľku zhody k Smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES, pretože práve cit. smernica bola výslovne transponovaná v znení uvedenom v zákone do nášho právneho poriadku. Ak by nedošlo k transpozícii cit. smernice, pripadala by do úvahy jej priama aplikácia. Predmetná zmluva obsahovala iba výšku, počet a frekvenciu splátok, teda nespĺňala ust. § 9 ods. 2 písm. k/, zák. č. 129/2010 Z.z., čím súd prvého stupňa správne vyvodil, že je potrebné v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a/, predmetného zákona považovať poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

Čo sa týka námietky žalobcu, týkajúcu sa nesprávneho výkladu ust. § 11 ods. 1 písm. a/, cit. zákona, aj v tomto smere sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, nakoľko mal za to, že súd správne vyložil citované ustanovenie. Na výklad tohto ustanovenia nemožno použiť iba výklad gramatický ale je potrebné použiť výklad teleologický, teda výklad v tom smere, čo zákonodarca predmetným ustanovením sledoval, aby bol naplnený cieľ cit. zákona. Ak by mal súd akceptovať výklad žalobcu a to, že predmetné podmienky (zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/, až k/, r/, a y/, a § 10 ods. 1) musia byť splnené kumulatívne, všetky zmluvy by boli považované za zmluvy s úrokom a s poplatkami, nakoľko zmluvy o spotrebiteľskom úvere majú v prevažnej väčšine písomnú formu, čím je splnená jedna podmienka ale z praxe súdu je známe, že neobsahujú náležitosti podľa § 9 ods. 2 cit. ustanovenia. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia teda obsahuje výklad zákonný, spravodlivý s poukazom na ochranu slabšej zmluvnej strany, na čom nič nemení tá skutočnosť, či súd prvého stupňa správne alebo nesprávne vyložil dané ustanovenie ako neprijateľnú podmienku.

Žalobca svoje odvolanie podal aj proti výroku rozsudku, ktorým súd žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal, avšak vo svojom odvolaní neuvádza žiaden dôvod, pre ktorý by mal odvolací súd aj v tejto časti predmetný rozsudok zrušiť. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa správne rozhodol o trovách konania v súlade s ust. § 142 ods. 2 O.s.p.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok v napadnutej časti vrátane výroku o trovách konania, v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi. Trovy odvolacieho konania jej však nevznikli a ani si ich náhradu

neuplatnila, preto odvolací súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 /§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 01.05.2011/.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.